

1

9

8

2

Юмак

квітень

april

— ЯГІА — ЯГІЛОЧКА — ЯГЕЛОВА ДОЧКА

ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і потвердженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за кожнорічне переслання точних адрес і за зібрання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані влатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані влати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані влатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виєлімінувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластуни-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення **здержати висилку журналів** ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРІПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

**Пластуни і Пластунки в Торонті!
СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

**КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.**

Ціна одного прим. — \$1.50.

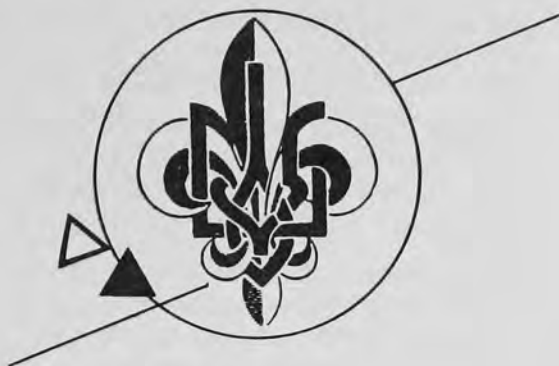
YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

2	Христос Воскрес (поезія)	Р. Купчинський
3	Плекаймо гагілки (за "Новим Шляхом")	С. Паладійчук
4	Сучасні визначні українці: Петро Саварин	О. Н.
5	Гасло зустрічей: Пластова одність і братерство	С. Рубель
6	Відзнаки ЮМПЗ-1982	**
7	Святкування Ювілею 70-річчя Пласту	**
10	Там, де юнацтво буде таборувати
Листопадовий марш на пресфонт "Юнака"	**
11	На передишці з мандрівки довкола світу	О. Н.
12	"Україна в англомовних виданнях"	М. Гарасевич
13	Пише кіт Мурлина	—
14	Монреальська платівка з колядами і щедрівками	А. Гладилович
15	Маршова пісня "Чорноморців"	о. Б. Ганушевський
16	Наша пошта
Молоде перо: Таборова пісня	К. Леонард
М. Беднарська
17	Хроніка: Новацький табір "Новий Сокіл"	Братчик Славко
18	Відповіді до словогри ч. 6	
19	Хроніка	
23-24	Список датків на пресфонт, Замість квітів на могили	

● На обкладинці: Ілюстрація Мирона Левицького "Ягілочка".

● Ілюстратори цього числа: Христя Зелінська, Христя Юрчук і Роман Юзенів.

Мистецьке оформлення обкладинки і першої сторінки:
ст. пл. Марійна Костів-Яворська

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Нузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів
ст. пл. Роман Вашун
пл. розв. Андрій Винницький
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
ст. пл. Всеволод Онишкевич
пл. сен. Олександра Юзенів

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

КВІТЕНЬ 1982

Ч. 4 (221)

РІК XX

Інтернаціональне стандартно-серійно число
0044-1384

Христос Воскрес

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Умер Христос поганьблений, побитий
І в гріб Його поклали на скалі.
Затмився день і жах несамовитий
Струснув старі підвалини землі.

Здавалося, що правда вже не встане,
І не осяє темряви світів,
Що не Петро, а Юда загітьманить
З ватагою обманців і катів.

Та в третій день, в бліді годину ранню
Хитнулася від грохоту гора.
Воскрес Христос із гробу по писанню,
І шлях пробив до правди і добра.

І відтоді ніякий камінь доли
Вже не страшний для націй і людей.
В твердій борні чекають босі й голі
На сповнення леліаних ідей.

Бо кожному стоїть перед очима
Воскресний день розп'ятого Христа,
Коли скала двинулась недвижима,
І з гробу встала істина свята.

Роман Купчинський

НАЧАЛЬНОМУ ПЛАСТУНОВІ — ПЛ. СЕН ЮРІЄВІ СТАРОСОЛЬСЬКОМУ,
ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ РАДІ, ГОЛОВНІЙ ПЛАСТОВІЙ БУЛАВІ,
КРАЙОВИМ ПЛАСТОВИМ РАДАМ І КРАЙОВИМ СТАРШИНАМ,
СТАНИЧНИМ ПРОВОДАМ, ПРОВОДАМ ПЛАСТПРИЯТУ
ТА УСІМ ПЛАСТУНКАМ І ПЛАСТУНАМ У СВІТІ,
а зокрема Пластовому Юнацтву, Співробітникам і Передплатникам
«Юнака»

З РАДІСНИМ ПРИВІТОМ
ХРИСТОС ВОСКРЕС!

НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПОБАЖАННЯ
ГЛИБОКОЇ ВІРИ В ПЕРЕМОГУ ДОБРА І СВІТЛА,
ВИТРИВАЛОСТІ У СЛУЖБІ БОГОВІ Й БАТЬКІВЩИНІ

найсердезніше бажає
Редакція і Адміністрація «Юнака»

Плекаймо гагілки

Гаїлки або гагілки — це обрядові пісні нашого народу, які він співав і досі співає під час Великодня. Ці пісні походять ще з до-християнських часів. Нарід співав їх навесні в честь перемоги весни над зимою. У них виявляв свою радість з перемоги сонця над морозом, співав про життя Божих сотворінь, особливо про життя людей. Радість життя властива була для молоді, тому вона співала про неї в часах до й у християнських, змінивши дещо й пристосувавши до вимог християнської віри й церкви.

Гаїлки співала молодь біля церкви, не під час Богослужень, а після них — і то завжди гідно, з повагою. У них оспівувала життя дівчат і хлопців, згадувала тварин, птахів, рослини, комахи та різні події. Через те й назви гагілок маємо такі, як: Зайчик, Огірочки, Жучок, Зазулька, Горить явір, Вишивана сорочка, Подоляночка та багато інших на різні теми, з різними назвами. До них належить теж гагілка п. н. "Зельман", яка походить з часів панування поляків на наших землях, коли то шляхта віднаймала жидам наші церкви й нарід мусів платити їм за користування церквою.

ГАІЛКИ

Гаїлок є дуже багато в різних селах України. Я згадую тут про три, які співали дівчата в моєму селі Шупарці, борщівського повіту, в Галичині, і які я досі пам'ятаю. Перша з них це "Горить явір". Вона має дві стрічки. Перша стрічка:

Про хлопців:

Та горить явір далеко, далеко,
Та пішли хлопці гасити, гасити;
Решетом воду носити, носити.
Та скільки в ньому водиці, водиці, —
Стільки в хлопців правдиці, правдиці.

Про дівчат:

Та горить явір далеко, далеко,
Та пішли дівки гасити, гасити,
Та цебром воду носити, носити.

Та скільки в цебрі водиці, водиці, —
То стільки в дівок правдиці, правдиці.

Зміст гаїлки заявляє, що хлопці не люблять правди, а дівчата, навпаки, люблять її. Така заява дівчат недовподобі хлопцям, тому вони розганяють коло дівчат, які переходять на друге місце і там творять друге коло, але вже з хлопцями, і співають дружньо гаїлку "Вишивана сорочка" і "Золотий віночок". Вона має дві частини, або рефрени. Перша частина:

А на Михасеві вишита сорочка.

А хто ж її вишивав? Гануся дівочка.

Гануся виходить з кола на середину майдану в колі, після чого всі співають другу частину гаївки:

На нашій Ганусі золотий віночок.

А хто ж його купував? Михась парубочок.

Після цього Михась іде на середину майдану в колі й стає поруч з Ганусею. Так поставила перша пара, за нею так само приходить друга, опісля третя, далі четверта, п'ята і т. д. аж до кінця. Коли вже всі знайдуться в парах, тоді беруться за руки і переходять до гаїлки п. н. "Огірочки". Вони співають: "Ой, вийтеся, огірочки, як шупарські (від села Шупарка) парубочки, а всі враз, а всі враз!" Цей рефрен гаїлки співають і звивають одне за другим, аж поки всі зів'ються у в'язанку, а згодом розв'язуються з цієї в'язанки в коло, і в ньому співають якусь іншу гаїлку, або розходяться.

У наведених гаїлках оспівує молодь прикмети хлопців і дівчат, спів і забави викликають в них симпатії до себе, дає їм змогу гарно побавитись і поспівати на Великдень.

Тепер гаїлки є для молоді розвагою, теж виховним чинником в ділянці національного й культурного життя. Жаль, що вони завмирають у поневоленій Україні. Про це повинні пам'ятати наші поселенці в країнах вільного світу й зберегти традицію гаїлок бодай в діяспорі. Для цього наші поселенці мають більші можливості, аніж наші брати на рідних землях.

С. Паладійчук

За "Новим Шляхом"

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

Петро Саварин

Пл. сен. Петро Саварин добре відомий пластунам Едмонтону, де він враз із своєю родиною живе й від довгих років пластує. Сьогодні, однак, знайомимо наших читачів не тільки з Петром Саварином — активним пластуном сеніором, а з визначною постаттю в українсько-канадському житті.

Наука і політика

Адвокат П. Саварин добився саме ще одного визначного успіху у своїй довгій та широкій активності в науковому та політичному житті провінції Альберти. Як повідомляє канадська та українська преса, П. Саварина обрано Канцлером Університету Альберти й Головою Університетського Сенату. Свій уряд він перебере з днем 1-го липня 1982 р. і буде його держати чотири роки. На такому особливо високому та відповідальному пості наш Друг буде мати нагоду впливати на напрям освіти студентів Альбертського Університету та на їхню настанову до сьогодиншнього життя. Він добре обзнайомлений з працею того університету, бо був вже довгі роки членом Сенату й Ради Директорів Університету Альберти. Сам закінчив на тому університеті факультет права і від 1959 р. веде адвокатську канцелярію, а в 1974 р. одержав титул Королівського Радника. Адвокат Петро Саварин довгі роки є активним і провідним членом консервативної партії, а рівночасно від довгих років активним членом Управи Комітету Українців Канади та був його головою, активним членом Канадської Фундації Українських Студій, Ради Альбертської Культурної Спащини й цілого ряду інших українсько-канадських організацій.

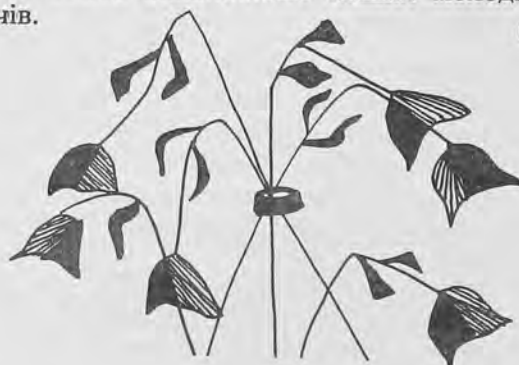
Поруч усіх тих численних політичних і культурних діяльностей пл. сен. Петро Саварин все мав час і завзяття працювати на ви-

ховних постах у Пластовій Станиці в Едмонтоні, був душою та довголітнім станичним (7 років), організатором численних таборів, організатором купна Пластового Дому й учасником різних пластових з'їздів, зустрічей тощо. У пластовій пресі, зокрема у "Пластовому Шляху" находимо багато його статей на виховні теми.

Та така багатогранна й наполеглива праця нашого друга, а тепер іменування його на такий високий і престижний пост — це доказ, що праця в Пласті не лише не є перешкодою виконувати інші завдання та мати інші зацікавлення, а навпаки, до них стимулює і додає моральної сили.

Тому, пл. сен. Петро Саварин — може бути найкращим прикладом до наслідування для молодих пластунів. Дай, Боже, щоб його слідами пішло якнайбільше наших молодих читачів.

О. К.

ЮВІЛЕЙНА ПЛАСТОВА МІЖКРАЙОВА ЗУСТРІЧ

ВОВЧА ТРОПА 14-22.8.1982р.

Гасло зустрічей: Пластова одність і братерство!

Під таким гаслом відбуваються усі пластові зустрічі з нагоди 70-річчя Українського Пласту, згідно з проголошенням ГПБулави.

Теоретично більшість з Вас знає, що це гасло значить. На цю тему Ви напевно слухали не раз цікаві розповіді Ваших друзів і подруг, а може вже й самі підготовляли гутірки для гуртка чи куреня.

Але чи Ви колись поважно застановляли над тим, що справді означають ті слова і як ми, пластуни, повинні переводити це гасло у життя?

Пл. сен. Л. Романків, голова ГПБ, сказав: "Одности на словах не збудуємо. Її можемо збудувати лише ділами. Нехай буде не я, не ти, а ми всі одні пластуни!"

Це означає, що хоч ми живемо в різних країнах, де є інші розговірні мови, які ми вживаємо в школах чи в праці, то таки нас єднає

одна спільна мова й культура — а це українська.

Наші три Головні Обов'язки кажуть нам любити Бога, ближнього, помагати іншим, бути товариськими і братерськими. Вони кажуть нам також зберігти нашу українську ідентичність та пов'язаність з Україною. Нас лучить велика пластова ідея, і у нас та сама мета, ті самі бажання. На наших одностроях та сама лілейка, вплетена в тризуб, а коли ми складали пластові приречення, подавали ліву руку, а це означає, що нас прийнято в коло друзів, з якими маємо залишитися на ціле життя.

Може ми, пластуни, найбільше відчуваємо одність, бо у наших мандрівках по різних країнах чи містах, де живуть пластуни, вони нас приймають, як друзів, як рідних, дарма, що часто вперше нас зустрічають. Напевно багато

з Вас мало нагоду такі щиросердечні хвилини пережити.

Отже, хоч слова нашого гасла добре Вам знані, подумайте тепер, молоді друзі, як Ви собі ту одність та братерство уявляєте і як хочете гасло це перевести в життя, коли будете вибиратися на цьогорічну ЮМПЗ.

Чи подасте руку несміливим друзям, а менше від Вас зарадним допоможете, чи сердечно приймете їх у своє коло, чи може, борони Боже, будете приглядатися збоку й сміятися з їхньої розгубленості, незарадності й несміливості?

За Вашого пластування в юнацтві Ви маєте змогу пережити лише один раз Ювілейну Зустріч, тому її підготовляємо так, щоб Ви мали нагоду зустріти друзів не тільки з різних осередків своєї країни, але й з цілого світу. Успіх ЮМПЗ залежить від Вас і від Вашої підготовки до неї, від Вашої настанови, від охоти хвилювати невинності прийняти з усмішкою і старатися бути зарадними там, де того буде треба.

Ви, пластуни, знаєте правила Великої Гри, це Ваша зустріч, зробіть її найкращим спомином на ціле Ваше життя.

пл. сен. Слава Рубель

ВІДЗНАКИ ЮМПЗ — 1982

Як відомо, Головна Пластова Булава проголосила конкурс на відзнаку ЮМПЗ 81-83, що має бути спільною для всіх тих країн, в яких будуть відбуватися Ювілейні Міжкrajові Пластові Зустрічі з приводу 70-річчя Українського Пласту, а це: в Австралії, США, Європі й можливо в Аргентині. Із надісланих кількох проєктів ГПБ вибрала один — роботи пластуна юнака Ігоря Дяченка з США.

Хоч в ЮМПЗ братимуть участь усі пластові улади, то все ж ті зустрічі пляновані головню для юнацтва й тому найбільше переконливим у вирішенні вибору відзнаки було те, що її запроєктував пластун-юнак.

Відзнака, як бачимо, включає усі елементи, зв'язані з ЮМПЗ, а це: назву, роковини Українсь-

кого Пласту, які відзначаємо, пластову лілейку, а простягнені руки символізують одність і братерство пластуни в цілому світі.

Крім вибраного проєкту І. Дяченка, ГПБ вирішила проєкти ст. пл. Юрка Мончака з Канади і пл. сен. Оріона Венгріновича з Австралії.

ІГОР ДЯЧЕНКО — АВТОР ВІДЗНАКИ ЮМПЗ

Він є учнем середньої школи, яку закінчить за два роки, як також ходить до Школи Українознавства, де буде в наступному році складати матуральний іспит.

Після закінчення середньої школи Ігор думає студіювати мистецтво, а вже тепер на шкільних виставках здобуває нагороди за свої мистецькі праці.

Ігор належить до дружини плавання і копаного м'яча, а взимку їздить на лижах.

Батьки Ігоря це колишні пластуни, а старший брат Юрій і сестра Мар'янка є також пластунами.

Ігор більшість свого часу посвячує мистецтву; тож надіємося, що й далі буде успішно працювати в тому напрямі.

Пл. розв. Ігор Дяченко, якого проєкт відзнаки ЮМПЗ 1981-83 здобув перше місце, народився в 1965 році в Чикаго, США.

Тепер він належить до гуртка "Леви" в 7-ому курені УПЮ-ів ім. Івана Чмоли в Чикаго й виконує, так в гуртку, як і в курені, обов'язки судді.

Святкування Ювілею 70-річчя Пласту

Хоч наше юнацтво повинно до пластових проб добре знати історію своєї організації, а тим самим також які й коли були в минулому пластові зустрічі, проте, коли поспитати про це, то ледве чи багато з нас знає їх усі або чи вміє їх вичислити. Тому хочемо пригадати про них у "Юнаку". Може, коли наші молоді читачі переглянуть ті сторінки і побачать, скільки зустрічей вже було та які вони були численні й гарні — піднесе воно радість і гордість з приналежності до пластової організації, а з тим охоту бути самому учасником ЮМПЗ з приводу 70-річчя Пласту.

ПЛАСТОВІ ЗУСТРІЧІ МИНУЛОГО

Перша пластова зустріч відбулася у 1924 році на верху "Писаний Камінь" у Карпатах. Взяло в ній участь 72 пластунів із Верховним Отаманом — Сірим Левом на чолі.

Друга зустріч на скелях Бубнища в бойківських горах у 1925 році зібрала вже 205 пластунів і пластунок, які після двох днів вирушили всі під проводом проф. І. Чмоли на стрілецькі могили на Маківці, щоб їх упорядкувати та вшанувати Українських Січових Стрільців.

Третя зустріч відбулася рік пізніше, 1926 року, на Пластовій Оселі "Сокіл" біля Підлютого в Карпатах. Вона зібрала, однак, таке велике число пластової молоді й громадянства, що це викликало реакцію польської поліції і тому від того часу аж до розв'язання Пласту далішні зустрічі вже не були загальні, а відбувалися областями.

Після віднови Українського Пласту в Західній Європі, після закінчення Другої Світової Війни **перша** пластова зустріч відбулася в Німеччині з приводу 35-річчя пластової організації, а це у 1947 році у містечку Міттенвальд із участю понад 1200 пластунів і пластунок.

Сналісти Гори в Канаді, по яких спиналися учасники ЮМПЗ-1978

Міттенвальд. Спереду: зліва Сірий Лев і Атанас Фіголь.

Провідники Пласту під час Богослуження ЮМПЗ-47,

Перша Пластова Зустріч в діаспорі: Ювілейне Свято

Весни в Міттенвальді 1947 р.

Сеніори під час дефіляди. Міттенвальд.

Друга Ювілейна Зустріч після того була переведена вже на новому континенті у 1957 році для відзначення 45-річчя Пласту на Пластовій Оселі "Пластова Січ" у Канаді. Вона зібрала 1096 пластунів і пластунок з Канади і США, а почесними гостями її були Основоположник Пласту д-р Олександр Тисовський і Начальний Пластун проф. Северин Левицький — Сірий Лев.

Перша пластова зустріч, Ювілейне Свято Весни в Міттенвальді 1947 р.

Третю Ювілейну Зустріч переведено особливо величньо у 50-річчя Українського Пласту в 1962 році на Пластовій Оселі "Вовча Тропа"

Друга Ювілейна Зустріч 1957 р. "Пластова Січ", Канада.

Ювілейна Зустріч у 50-річчя Українського Пласту на "Вовчій Тропі" 1962 р. Збірні прапорів на головній площі.

Дефіляда пластунон.

в США. В ній взяло участь 1716 пластунів і пластунок із США і Канади та близько 3000 гостей, в тому й чужинецькі скавти.

Ювілейна Зустріч у 55-річчя Українського Пласту на

Четверта Міжкрайова Зустріч відбулася вже не з приводу 60-річчя Пласту, а у його 55-річчя в 1967 році, тим разом на терені Канади на Пластовій Оселі "Батурин" біля Монтреаля. Вона зібрала 1344 пластунів і пластунок,

ЮМПЗ-1957, показ народної ноші (кожний курінь мав народні одяги однієї з областей України).

і відрізнялася від попередніх зустрічей тим, що охоплювала виступи пластової молоді з цілою українською молоддю на світовій виставці в Монтреалі та відзначувала не лише 55-річний ювілей Пласту, але також 50-річчя відродження української державності і 100-річчя Канади.

Група "Чорноморців", що штафетою привезли землю з могили Першого Начального Пластуна — Сірого Лева.

П'ята Ювілейна Міжкрайова Зустріч припала на рік 1972-ий для відзначення 60-річчя Пласту. Вона вдруге була переведена на Пластовій Оселі "Вовча Тропа" у США при участі 2215 пластунів і пластунок не лише з США і Канади, але також груп із Австралії, Аргентини, Європи. Це вперше наша зустріч зібрала представників усіх пластових організацій у вільному світі, які були свідками запряження другого Начального Пластуна — д-ра Юрія Старосольського.

"Батурині" 1967 р.

Піднесення прапорів.

Ювілейна Зустріч у 60-річчя Українського Пласту на "Вовчій Тропі" 1972 р.

Шоста Ювілейна Міжкрайова Зустріч була переведена у 1978 році на заході Канади, і дарма, що це було далеко, а до того — характер її був мандрівний, зібрала вона 1019 учасників, поміж якими знову були пластуни і пластунки з США, Австралії, Аргентини та європейських країн. Нею відзначували пластуни 65-річчя своєї організації.

Учасники ЮМПЗ-1978 йдуть на дефіляду

Сьома Ювілейна Пластова Міжкрайова Зустріч поза межами України відбудеться влітку цього року на Пластовій Оселі "Вовча Тропа". Але про неї будуть вже писати її учасники, сьогоднішні юначки та юнаки, читачі нашого журналу.

Відзнана ЮМПЗ-81/82 в Австралії

Як колись, в часі пластування на рідних землях, так тепер на місцях поселення українців, де існують пластові організації, вони почали також окремо відбувати свої крайові пластові зустрічі, для відзначування наших ювілейних років. Такі зустрічі відбуваються в Австралії, Німеччині, а також були крайові зустрічі на терені Канади. Про них мусимо Вам розповісти окремо.

О. К.

ПЕРША ЮМПЗ-1982 ПРОЙШЛА ЩАСЛИВО

Із перших вісток з далекої Австралії про хід Ювілейної Міжрайової Пластової Зустрічі довідуємося, що вона перейшла щасливо у дуже сприятливій погоді від 24-го грудня 1981 р. до 3-го січня 1982 р.

Зустріч відбувалася на Пластовій Оселі "Сокіл" біля Мелборну, і взяло в ній участь близько 400 пластунів і пластенок з пластових осередків Австралії: Аделаїди, Брізбену, Сіднею і Мелборну. Серед учасників було також пластова новацтво, що таборувало вперше у новозбудованих "колибах".

Почесним гостем ЮМПЗ з Австралії був Начальний Пластун Юрій Старосольський, якого учасники щиро вітали. У програмі зустрічі особливо вдалим був показовий день для громадянства, який випав справді імпозантно.

Надіємося, що в черговому числі "Юнака" зможемо подати більше інформації про цю першу зустріч для відзначення 70-річчя Пласту.

З нагоди ювілейних святкувань Крайова Пластова Старшина в Австралії видала окрему листівку й печатку.

ТАМ, ДЕ ЮНАЦТВО БУДЕ МАНДРУВАТИ

Як інформують організатори Ювілейної Міжкрайової Зустрічі, що відбудеться на "Вовчий Тропі" в серпні цього року, пластове юнацтво не буде через цілий час зустрічі, значить, усіх дев'ять днів таборувати на Пластовій Оселі "Вовча Тропа".

Для юнацтва усіх ступенів заплановані прогулянки у різні довколишні місця, які визначаються своєю красою та догідними для мандрівок пляями.

Для молодшого юнацтва запланована мандрівка до "Беркгемстер Резервуару" біля Вінстед в Коннектікат, де буде переведене морське пластування і змагання у плаванні.

Гл. знімок ч. 1.

Одноденна мандрівка молодшого юнацтва буде на т. зв. "Апалейшен Трейл" в стейті Масачусет, який відомий із своїх прегарних краєвидів. На знімці бачимо саме, як тими дорогами мандрує курінь юнаків з Гартфорду.

Гл. знімок ч. 2.

Ми певні, що різноманітність і переживання на тих мандрівках будуть для усіх юнаків та юначок дуже цікаві й збагатять їхні спомини з цього річної зустрічі.

Знімки ст. пл. А. Пришляк з Гартфорду.

ЛИСТОПАДОВИЙ МАРШ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА"

Рік-річно 13 Курінь ім. Петра Конашевича Сагайдачного в Едмонтоні з нагоди святкування Роковин 1 Листопада 1918 р. улаштовує маршходотон, а по марші ватру в домівці.

Зібрані фонди на прес-фонд "Юнака";

Марко Буран: \$35.01; Андрій Пристаєцький, Павло Пристаєцький і Іван Талпаш по \$22.21; Ліда Когут: \$20.00; Олег Росляк і Ліда Стефанів

по \$18.00; Тарас Левчин: \$16.00; Орест Гошко: \$12.00; Борис Олійник, Вадим Олійник, Роман Родинюк, Михась Чейс, Аня Чейс по \$10.00; Христия Стефанів: \$5.00. Разом: \$238.93.

Сердечно дякуємо Вам, Юнаки, за щедрий дарунок на прес-фонд. Радує нас те, що так послідовно пленаєте гарну традицію свого Куреня, відзначаючи зусиллям і пожертвою пам'ятний день 1 Листопада 1918 року.

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303

На передишці з мандрівки довкола світу

Хоча не вдалося поплисти далеко по Чорному морі, але на щоглі повіває синьо-жовтий прапор, а на грудях пишається тризуб...

В квітні 1981 року Пластова Станиця в Нью-Йорку, як і українська громада того міста, гостили в себе дійсно виїздову гостю. Була нею молода наша українка, що колись юнакувала в Нью-Гейвен, Олена Бойко-Сміт. Вона приїхала, щоб розповісти про свою неймовірну у сьогоднішніх часах подорож вітрильником довкруги світу. Розпочала вона її в 1977 році та вперше після чотирьох років приїхала на довгу передишку до США, де раніше жила зі своєю родиною.

Олена Бойко-Сміт вибралася у таку незвичайну мандрівку на одномаштовім вітрильнику "Сімоон" вдвох зі своїм чоловіком, що від дитини мріяв про таку подорож. Але як каже приповідка — "Треба двох до танцю танга" — отже треба було натрапити на другу пригодницьку душу, щоб пуститися в таку дорогу.

Ляля при кермі вітрильника.

Ось і про ті чотирьохрічні пригоди розказувала нам наша "пригодницька душа", ілюструючи свою розповідь десятками цікавих прозірок і точними вказівками своєї "маршрути" на мапі.

"Сімоон" перевіз щасливо наших моряків в 21 день із Вірджинії, США до Азорів, а відтак Середземним морем попри Іспанію, побережжя Італії, Корсики, на Сицилію, до Тунісії, Адрійським морем до Греції, на Крету, аж до Істанбулу на Чорне море. Там, на жаль, не сповнилася мрія Олени побути на українському морі, тому що советська влада не дала права на в'їзд. Побережжям Туреччини пішла дорога на Кипр, а далі до Єгипту та вкінці мандрівники залишили місце свого замешкання "Сімоон" в Ізраелі, щоб приїхати на довший відпочинок до ЗСА.

За чотири роки плавби відважні мандрівники пережили безчисленну кількість пригод, небезпек, зустрічей, про які Олена Бойко писала вже не раз на сторінках українських часописів з питоменим їй почуттям гумору та обсервації. Писала вона також у "Юнаку", тому радимо цікавим читачам поглянути до числа за лютий 1979 року і перечитати її репортаж.

Але все ж таки найцікавіше слухати безпосередньо розповіді тієї прегарної виглядом, заправленої бурями і працею на вітрильнику, молодої українки, бо ледве чи є тепер інша їй рівна.

Перебути на човні чотири роки, залишити з власної волі вигідне, спокійне життя у ЗСА

Вітрильник "Сімоон" у цілій своїй красі й величі.

Яна господиня хотіла б варити чотири рони в такій маленькій кухні?

та замінити його на самотню боротьбу зі стихією природи — це вимагає великої сили характеру, й сильної волі, й бажання. Але Ляля, (як її називають у родині) розказує з таким захопленням про своє незвичайне життя, з таким глибоким зрозумінням, що властиво є дійсно вартісне, а що лише вигодою чи при звичаєнням, що слухаючи її, набираєте переконання про те, яким марним, нецікавим і безвартісним є наше життя у вигодах.

Коли питаємо, що та дотеперішня подорож їй дала, каже, що в засаді вона її не змінила, але дозволила подивитися на все, куди ширше, повніше, відібрала в неї страх перед якиминибудь переживаннями, що можуть зустріти її, й дала переконання, що в житті найважливіші дві власні руки й здорова думка.

Багато часу на самоті (мандрівники постійно чергуються у обслуговуванні вітрильника) дало змогу багато читати, вчитися, багато передумувати, а кожна країна, яку вони на своїй мандрівці відвідували, давала можливість оглядання, пізнання історії й культури, а перш усього можливість пізнавати людей. Ні, не треба бути мільйонером, щоб в цей спосіб мандрувати довкруги світу. В кожному порті є нагода заробити малюванням інших човнів, службою нічних сторожів чи подібним.

І теперішня передишка є на те, щоб заробити собі на дальшу дорогу, а час, що для нас, які живемо звичайним життям, такий дорогий, здається для нашого модерного "Чмелика" не має аж такого важливого значення.

Може в часі цієї перерви у мандрівці Ляля найде охоту не лиш розповідати вдячним слухачам про свої незвичайні переживання, але ширше про них напише. А тоді знову наші молоді читачі зможуть читати про ту, для якої справді "ніщо ні лихо, ні пригоди", бо рідко хтось із пластунів так точно, як вона виконує слова нашої улюбленої пісні.

О. К.

(Світовий конкурс для молоді ім. Марусі Бен)

Комітет Світового Конкурсу для Молоді повідомляє, що на 1982 рік проголошено 4-ий конкурс "Україна в англomовних виданнях".

Учасниками конкурсу може бути вся українська молодь у вільному світі від 14-ти до 24-ох років віку включно.

Четвертий конкурс матиме відмінність від попередніх:

1) Учасники будуть поділені на два відділи: молодший — від 14-ти до 17-ти років включно, і старший — від 18-ти до 24-ох років віку включно.

2) Для кожного відділу будуть призначені окремі нагороди. Про висоту нагород для кожного відділу буде сказано в проголошенні конкурсу.

3) Крім індивідуальної участі, в конкурсі буде допущена й групова. Тобто: учасниками конкурсу можуть бути також гуртки молоді одумівців, пластунів, сумівців, гуртки студентів університетів чи групи друзів, які захочуть збирати матеріали й комплектувати збірник разом.

Збірники матеріалів із англomовної преси про Україну й українців, прислані учасниками на попередні й майбутні й конкурси, будуть завжди зберігатися в українських музеях, як цінний архів для сучасних і майбутніх поколінь української спільноти у вільному світі, як також для України, коли вона матиме право ним користуватися.

Учасники конкурсу "Україна в англomовних виданнях" мусять бути свідомі, що їхня велика праця оцінюється не лише нагородами за найкращі збірники. Кожен збірник заслуговує на признание й подяку за незвичайно цінний вклад у будову першого в нашій історії особливого українського архіву. Учасник поіменно входить в історію українців у вільному світі своїм збірником, на першій сторінці якого власноручно виписане його ім'я, прізвище та дані. Збірники зберігатимуться в оригінальному стані.

Комітет просить учасників вгорі першої сторінки свого збірника наліпити власний знімок, а другий залучити.

Учасники попередніх конкурсів, які цього не робили, можуть прислати свої знімки, а комітет примістить ці знімки у їхніх збірниках.

Марія Гарасевич — Голова Комітету

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекюрація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Пише кіт Мур- лика

На листах, які приходять до мене від читачів цієї рубрики, я побачив марки, що їх випустила пошта ЗСА — кактуси! Мене аж трясє, коли я бачу кактус, а тут майже щодня приходить бачити й нагадувати страшне пережиття, яке колись мене зустріло. А було це ще в першій фазі мого довгого життя, коли я жив в Україні. Була весна, як і тепер, але мої господарі ще не були зняли подвійних вікон. А вікна були так зроблені, що між ними був великий простір, в якому можна було тримати вазони з квітами. Моя господиня любила кактусами, то й мала їх там повно. Одного гарного пополудня я пробудився після довгого сну і побачив, що в хаті нікого нема, я сам. Спочатку я пів години мився, тоді перекусив щось там, далі переглянув всі столики й шафи. Та вкінці таки дуже захотів вийти в город. Горішня частина вікна, т. зв. "кватирка", була відхилена і я видряпався туди. Та віконце зрушилось і почало примикатись, притискаючи мені лапу. Я злякався, втратив рівновагу і впав... на... кактуси... Це було страшне. До сьогодні — лишилися наслідки.

Чи знаєте, що мене покликали на коменданта підтабору на Ювілейній зустрічі на Вовчій Тропі?! Я не плянував їхати на Зустріч, але коли мені розказали, що там будуть пластуни зі всіх країн, будуть цікаві прогулянки, ватри, гарна погода — я погодився. Я буду комендантом табору, де пластуни зможуть від-

дати на час Зустрічі своїх звірят: котів, псів, папуг та риб. Тільки у виїмкових випадках прийметься ще й інших звірів. Я вже виготовив плян табору — коти таборуватимуть в маленьких шатрах, т. зв. "пап тентс", собаки — у більших, в залежності від величини й раси (окремо вівчурі, пудлі і т. д.). Папуги матимуть спеціальні клітки на деревах на височині 6 стіп. Золоті й інші рибки — будуть в одному великому округлому шатрі. Для цього підтабору заплановано велику теренову гру, в якій коти будуть ховатись, пси будуть їх шукати, папуги будуть сигналізувати. Ввечері золоті рибки введуть водний балет на тему Купальської ночі. Крім того, заплановано нічний напад на табір новаків, участь у спільних ватрах, відвідини своїх господарів тощо. Привезіть на Зустріч свого котика, собачку, чи інше звірятко, якщо хочете, щоб їм залишився гарний спомин на все життя.

Теренова гра

На лекції учитель спитав учня:
— Коли найкраще зривати яблуна?
Учень, не задумуючись, випалив:
— Коли собака прив'язана.

**Українська Кредитова Кооператива
"САМОПОМІЧ"
у Філадельфії
4814 N. Broad Street
Philadelphia, PA 19141
Phone: GL5-8770**

Приймає ощадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито	четвер 9 - 12
Вівторок 9 - 12	п'ятниця 3 - 8
Середа 3 - 8	субота 9 - 12

“Монреальські українці — це немов те поле мальв — многобарвних, сонцепогідних, краснотворчих... Монреальське підсоння сприяє творчим проявам в різних ділянках мистецтва, зокрема в музиці... Жодний інший український осередок не породив стільки віртуозів, співачок та ансамблів, як Монреаль”... Так писав в 1979 р. в газеті “Око”, в статті “Мальви та гарбузи”, колишній монреалець, а тепер гамільтонець Юрій Ганас.

Мені пригадалася ця його стаття, коли я побачив, а ще більше, коли я почув найновішу монреальську платівку “Свято Різдва — Українські щедрівки й різдвяні коляди”, яку випустили “Євшан” і Міжнародна Служба “Радіо-Канада”.

Вже сам вигляд зовнішньої багатобарвної обкладинки цієї платівки милує око. Навіть коли б не було на ній напису “Свято Різдва”, кожний, хто б на неї глянув, догадався б, що є темою платівки.

Все, що показане на заголовній сторінці зовнішньої обкладинки, має символічне значення: ікона Божої Матері, прикрашена вишиваним рушником, символізує релігійність українців, сіно й вишивана скатерть на столі, дідух, трисвічник, калач і кутя — їхні різдвяні традиції, килим на стіні, наддніпрянська бандура й гуцульські китари — красу й оригінальність їхнього мистецтва.

На другому боці зовнішньої обкладинки подані заголовки награних щедрівок, коляд і колядок, і прізвища виконавців. Всіх заголовків — одинадцять, але награних пісень багато більше, коли взяти до уваги, що в награному репертуарі — дві в'язанки.

Мало цього! Виконавці платівки й її постановник Богдан Тимець хочуть при цій нагоді представитися слухачам. Тому під списком коляд і щедрівок на зовнішній обкладинці по-

міщене велике кольорове фото, на якому за різдвяним столом сидять виконавці, всі у вишиваних сорочках або блюзочках; чотирнадцять молодих людей — члени ансамблю “Черемшина”: Надія Цвітков, Клавдія Мельник, Ліда Рудич; та співаки — Маруся Кришчук і Роман Костик; музики — Юрій Кулицький, Марко Боднарчук, Роберт Макинон, Василь Волощук, Роман Боцюрків, Роксоляна Савка, Поль Фортен, Джеймс Сломінський та постановник Богдан Тимець.

А на внутрішній обкладинці платівки приємна несподіванка для кожного, хто бажає вивчити напам'ять наші коляди й щедрівки, — текст дев'яти пісень з награного на платівці репертуару.

Це ще не все! На другому боці внутрішньої обкладинки опис Свят-вечора трьома мовами — українською, французькою і англійською. Таким чином платівка може бути гарним дарунком і для земляків, і для наших співгромадян інших національностей.

Я слухав платівку в товаристві своїх знайомих. У нашому невеликому гуртку були заступлені три покоління — найстарше, середнє й молоде, тут народжене. Всім нам подобалося оригінальне виконання наших старих коляд, колядок і щедрівок. Чудові різдвяні мелодії, юні голоси, добра вимова співачок і співаків, гарне виконання пісень на музичних інструментах, різноманітність репертуару — все це породило в кімнаті, де ми слухали платівку, різдвяний настрій, хоч до Різдва було ще далеко.

Як я зачуваю, велика більшість платівок “Свято Різдва” вже розійшлася. Я певний, що скоро розійдеться й решта. Воно й не дивно, бо кожний хоче почути в себе на Різдво наші коляди й щедрівки у доброму виконанні або зробити з нагоди свят приємність другим, даруючи їм “Свято Різдва”.

А. Гладилевич

Замітна. Цю пісню складено під час пластового морського табору над Вальхензе в Німеччині.

наша пошта

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ ДО ХВАЛЬНОЇ РЕДАКЦІЇ "ЮНАКА"

Із зацікавленням почав я читати в "Юнаку" за грудень 1981 року новинку про оперу "Купало" в Едмонтоні і на моє здивування стаття немов урвалася, згадавши загально, що у "всіх технічних та мистецьких приготуваннях брали участь... численні пластуни і пластунки". Не знаю, хто подавав цю вістку — на всякий випадок, якщо той "хтось" узяв би був у руки програмку-відбитку (яку залучую) — то був би вчитав, що пластуни й пластунки не лиш "брали участь", але й ключеві місця у підготовці були в пластових руках.

Пластуни сеніори, згадані в статтейці, займають чоловічі місця в українських організаціях і зовсім заслужено найшлися у рядах **почесної** дирекції. Але стаття зробила моральну кривду пластунам — членам дирекції хору "Дніпро", а також пластунам — членам ексекютиви опери Купало, які в часі підготовки не щадили ані часу, ані труду, щоб допровадити

справу до успішного кінця. Усім відомо, що Марія Дитиняк — диригентка хору "Дніпро" — була душею і серцем підготовки, що Надія Цинцар відповідала за убори, Наталка Доброліж за хореографію, що — відчитуючи імена з програмки, усі вони — і Любко Маркевич, і Ірка Тарнавська, і Оля Логвиненко, і Оріся Олійник, і Лілея Волянська, і Юрій Дитиняк, і Ірка Онуферко стояли на висоті своїх завдань, совісно сповнили свій обов'язок, кожне на своєму відтинку. А всі вони члени едмонтонської станиці. Не торкаюся звичайних "індіан" — себто співаків чи танцюристів, бо це ті "численні пластуни".

Кінчаю свою писульку проханням в ім'я правди виправдати неточності, а тим самим "дати кредит" усім, що собі на це заслужили.

Остаюсь з привітом! Скоб!

Ярослав Іванусів, ЛЧ

АРКА ЗАХІД

це не лише модерна українська книгарня і крамниця гарних подарунків, але також справжній осередок обслуговування українців Торонта й околиць.

- книжки, часописи і журнали;
- грамофонні пластинки, радіоприймачі, друкарські машинки;
- різьба, кераміка, картини, кришталі, порцеляна, полотна і нитки "ДМС" до вишивання, вишивки, жіночі хустини;
- великий вибір гарних дарунків на різні okazji;
- висилка пакунків в Україну.

ARKA WEST
2282 Bloor St. West
Toronto, Ont.
M6S 1N9, Canada
Telephone: 762-8751

- Продаємо "МІЙ ПЕРШИЙ СЛОВНИК", ціна \$7.00 з додатком коштів пересилки.

ЯК ЧИТАЮТЬ "ЮНАКА" В БРАЗІЛІЇ ШАНОВНА ПАНІ ОЛЬГО!

Яка велика радість набралась в мені, коли відібрала такого гарного Вашого листа й сторінку "Юнака", на якій видрукований мій лист! Дуже я Вам дякую! Я вже була його дістала та бачила знімку і мій лист, але найбільша моя радість була, що Ви до мене написали.

Я маю 22 років життя, вже скінчила факультет і тепер вчу в Колегії та в Істадуальній Школі аж до восьмої класи. Вже звикла читати "Юнака", так, що коли він трохи спізниться, я відчуваю його брак та неспокійно шукаю в пошті. Не раз він спізнявся, але дотепер усі числа прийшли регулярно. Багато з нього користаю: люблю поезії, але найбільше мені подобається, коли Ви подаєте про наші українські звичаї і традиції, як ось, наприклад, "Українське весілля". Люблю також читати "Молоде перо", "Пластункам на вушко" та інші. В моїй родині всі мої браття також читають "Юнака", так, що він дуже нам корисний.

Пані, чи можливо дати в "Юнаку" пісню "Лучче було"? Я її чула, знаю мелодію, але не вмію слів, а так бажаю їх знати.

Я говорила з директоркою нашої школи і вона мені сказала, що потребують книжок до науки української мови, щоб діти та молодь могли вживати в школі. Також конечно потрібний український словник, бо тут в Бразилії і в нашій школі не маємо ніякого словника.

Як можливо, то постарайтесь і перешліть нам ті речі.

З пошаною Вас вітаю та сердечно дякую за старанність про мене. Ніколи я того не забуду.

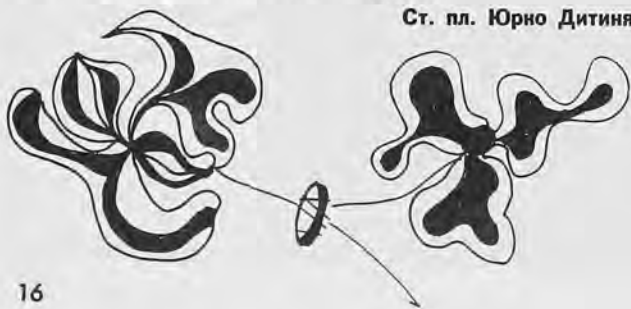
Ізидора Корчовий

ДОРОГА РЕДАКЦІЄ!

Традиційно кожного року 13-ий курінь юнаків імені П. К. Сагайдачного в Едмонтоні має листопадовий марш, щоб зібрати гроші на пресфонд "ЮНАКА".

Цього року юнаки й юначки зібрали \$238.93. Висилаємо Вам чек на цю суму й також листу юнаків і юначок, котрі брали участь в марші. СНОБ!

Ст. пл. Юрно Дитинян

ХРОНІКА

МИ ВІДЗНАЧИЛИ СВЯТО ДЕРЖАВНОСТІ

В дуже зимну неділю 24-го січня 1982 р. члени Пластової Станиці в Нью-Йорку відзначили річницю 22-го січня 1918/19 рр. — Свято Державності і Соборності.

В годині 11:30 ми мали збірку по куренях, у пластовій домівці, а тоді помаршували разом з прапорами у пластових одностроях до церкви св. Юра на Службу Богу в наміренні українського народу.

По Службі Божій ми повернулися до Пластового Дому на Святочний Апел. Після відкриття і звітів станичний писар пл. сен. О. Кіналь прочитала урочистий наказ про це свято, як також про те, що саме 30-го січня того року припадають двадцяті роковини смерті Першого Начального Пластуна — Сірого Лева.

Щоб відзначити це важливе наше свято, юнаки з 9-го куреня ім. С. Завойовника приготували відповідну й дуже гарну програму. У ній пл. уч. Микола Алиськевич прочитав короткий реферат на тему значення 22-го січня в нашій історії, усі члени куреня виголосили уривки з 4-го Універсалу й Анту Злуки Українських земель, а пл. розв. Тиміш Ганневич пояснив, як відзначають те свято у вільному світі.

На закінчення, по відспіванні спільної пісні, ми мали однохвилину мовчанку в пам'ять тих, що загинули у Визвольних Змаганнях, і в пам'ять Першого Начального Пластуна.

По програмі відбулися іменування, а тоді зв'язкові роздали пластові відзначення деяким юнакам і юначкам за їхню добру працю в куренях.

Ми закінчили наш Святочний Апел піснею Закарпатських Пластунів.

пл. уч. Катруся Леонард

18-ий Курінь ім. О. Пчілки в Нью Йорку

МОЛОДЕ ПЕРО ТАБОРОВА ПІСНЯ 1981

У радісну пору на "Вовчу Тропу"
Гонять авта по кожнім "гайвею"
З Чикаго, з Нью-Йорку, Філядельфії, Детройту
На зустріч юнацтва з собою.

Приспів:

Гей, друже, гей, подруго,
В тім "рок енд рол",
В наших жилах тече "кока кола".
Ми Пласт наш "ляккуєм" і Дрот є "О — К".
В Пласті демократія й воля.

Покинули все ми для пластових ідей:
Мальовила, сушарки, вигоди,
Вкраїні далекий всі шлемо привіт,
Розкажем про наші пригоди.

Приспів:

Гей, друже, гей, подруго,
В тім...

пл. розв. Марта Беднарська
20-ий Курінь УПЮ-ок, Ньюарк

*«Братчику комендант, ти ти приймеш
мене назад до табору?»
новак самотник Андрій Сусла*

Зближався кінець другого тижня табору — субота. В таборі гамір, рух, багато невикінченої праці. В наказі було: — "все і всюди мусить світитися на бляшку, все мусить грати..." Тут ще потрібно підмалювати, там, при головній брамі підмести й повкладати рівенько камінчиками, треба поробити — особливий порядок по кімнатах і валізках, треба всім купатись у гарячій воді, бо завтра велике свято — "День пластуна"... приїде багато гостей — прийдуть батьки.

Андрійко цього дня, був найримірнішим таборовиком. Все запитував, що потрібно зробити, співав, жартував. Аж коли сонечко прощало табір під вечір, кидаючи крізь густі щілини смерік червоно-золоті проміння, Андрійко дививсь далеко й довго, а на його личко сідав біль і туга... з його личка зникали кутики радісного задоволення.

— Братчику коменданте! — промовив не-сміливо зі спущеними очима Андрійко, втираючи при цьому до білої сорочки, забруднені землею, свої маленькі руки. — Ти знаєш... знаєш, я... може... може завтра поїду з мамою... справді!..

Комендант приклякнув, підніс рукою засомлену головку, глянув у синенькі очка Андрійка, і прошептав:

— Знаєш, Андрійку, — мені тяжко в це повірити. Здається мені, ти, мабуть, жартуєш...

— Ні! Це правда!.. я... знаю! — продовжував Андрійко.

— Знаєш, Андрійку, — я не вірю, що ти мене покинеш. Зараз буде молитва, опісля нічна тиша, заграє на добраніч тужлива трубка, а щоб ти гарненько й скоро заснув, я під твоїми дверима на сходах заграю на гітарі. Добре?.. А завтра побачимо.

Неділя. День пластуна... Наїхало багато людей, батьки, знайомі... У повітрі відчувався настрій святочного дня. Співи, музика, святочні промови, танці, а у складанні тяжкої фігури високої вежі, Андрійко, мов пташка, випинався високо з розкритими раменами зі щасливим усміхом й радістю; стрибнув на долину, відіхнувшись глибоко, і до коменданта проговорив:

— На пробах було важко це виконати, а сьогодні... так, дуже легко!

Її приготував пл. сен. Маріян Борачок. Посередині стоїть

Хатну збудували юнани й юначки — під час таборування

Люди гучними оплесками нагородили маленького Андрійка, мама сердечно пригортала синочка.

Понеділок — тяжкий, похмурий, ще заспаний ранок. При ранній молитві новака Андрійка не було. Покинув... Поїхав... При сніданні, коли новаци в лаві ждали при віконці, нагло голосно задзвонили менажки, горнятка, вгору піднімались ложки, навіть хліб, — і молоко розливалось, голосним крикам радості не було кінця!

— Андрійко вернувся!.. Андрійко вернувся!.. Він біжить... летить!..

Він біг кулею радісно, залишаючи свою маму далеко на мості, в напрямі до коменданта, зловивши його міцно за шию, і з сльозами в очах запитався:

— Братчику коменданте, чи ти приймеш мене назад до табору?..

Дякую тобі, дорогий Андрійку! Я знаю, цей табір для тебе: Євшан Зілля, — він був чудовою рідною казкою, яка лягла глибоко у твоє серденько, у твою душу. Час летить, осінь

Пані Зеня Мосійчун — тітка — радіє своїм внуком. Зліва Андрійко Мосійчун з приятелем Андрійком Суслою.

В червоній шапці Андрійко Сусла з приятелем нованом Марном Пінасом. Таборова прогулянка до звіринця "Марієленд" в Ніагра Фолс.

й зима промине скоренько, загляне сонце, зазеленіють поля, луки й ліси і ти з тугою промовиш: "Мамцю, я хочу до табору! Пустити мене до табору!"

Братчик Славко — комендант новацького табору "Веселе щасливе новацьке життя".

Війна за ... відро

1249 року, коли великі італійські міста були незалежними державами, воєн, що служив у армії міста Болонія перейшов до війська міста Модени. При цьому він взяв зі собою відро, з якого напував свого коня. Власні Болонії не хотіли назад дезертира, але вимагали повернути власність міста — відро. Горді "батьки" міста Модени відмовилися те зробити між містами почалася війна, яка тривала двадцять два роки й позначилася великими жертвами та зруйнуванням обидвох міст.

Відро, що було причиною війни збереглося й досі в Модені в одному з музеїв міста.

ВІДПОВІДІ до СЛОВОГРИ ч. 6

Правильні відповіді такі: 1В, 2Г, 3Б, 4Б, 5А, 6В, 7Б, 8Б, 9В, 10Б, 11В, 12А.

Додаткові пояснення і уваги до поодиноких гасел СЛОВОГРИ.

- До 1. Ширше значення слова БУБЛИН є ring-shaped roll. Не вживай місцевих назв "обананок", "обарінок", які ще можна почути.
- До 2. Можна говорити про ВИТРИШНУВАТИ ОЧІ і ВИТРИШНУВАТИ ОБЛИЧЧЯ, тобто обличчя з випуклими, випнутими очима. Словник подає до цього слова багато синонімів (однозначних або близьких значенням) слів, а саме розмовні (colloquial) слова ВИРЯЧКУВАТИЙ, ВИРЛООКИЙ, ЛУПАТИЙ і БУЛЬКАТИЙ та грубі слова "баньканий" і "балуханий". Хоч яка багата англійська мова, на всі ці слова вона має тільки один відповідник — goggle-eyed.
- До 3. ВИТІВКА це вигадка, вчинок зроблений для розваги, сміху, чи жарту. Крім, рушниця це ГВИНТІВКА. (Рушниця, в цівці якої є ГВИНТОВА РІЗЬ (анг. screw thread).
- До 5. КАМИЛАВКА це особливе покриття голови східних християнських влади, як православних так і католицьких. (Білу камілавку носить наш патріарх Йосиф та Архієпископ Стефан).
- До 4. СТРОКАТИЙ як визначення предмету, що одночасно має декілька кольорів, має декілька синонімів: РЯБИЙ, ПЕРІСТИЙ, ПІСТРЯВИЙ, а в Західній Україні СОРОКАТИЙ. Не слід вживати російського "пестрий", що колись в нас вживалося.
- До 6. ПРИСТАНЬ це те саме, що анг. port, harbor, часом також вживається для анг. landing pier, dock, wharf. Синоніми: ПОРТ, ГАВАНЬ. Місце, де стоїть авто це СТОЯНКА.
- До 7. ГАВА це те саме, що ВОРОНА. Цього слова вживають головню у фразах ЛОВИТИ ГАВИ (ГАВ), що означає: дармувати, не уважати, що діється, та ПІЙМАТИ ГАВУ — пропустити добру нагоду через неувважність, недбалість.
- До 8. РЯСА це довга священича одяг, по-анг. cassock. В Галичині її називали "реверенда". Краплі води це РОСА, а анг. duck weed це РЯСНА. Анг. eyelash, волосок на повіці, це ВІЯ (не мішати із словом ПОВІЯ, що означає ПРОСТИТУТКУ).
- До 9. ПЕРИНА — укривало, якого тепер мало вживається. Це довгастий мішок (НАПІРНИК, західне ПІШВА), який наповнюють пір'ям, або пухом. Анг. відповідник — feather bed.
- До 10. ЦУРАТИСЯ це відізнатися. Пригадайте Шевченкове "... свого не цурайтесь". Анг. to walk pigeon-toed по-українському буде ХОДИТИ КЛИЩАВО, СТУПАТИ КЛИЩАВО.
- До 11. КОБУРА це звичайно шкіряний футляр, покривець на пістолет або револьвер.
- До 12. БОРОВИК, або БІЛИЙ ГРИБ це найцінніший гриб, що вживається в українському куховарстві. В Галичині називають його також "правдивий гриб". Назва походить від слова БІР — великий, особливий сосновий або шпильковий ліс.

ХРОНІКА

ТАБІР ПРИХИЛЬНИКІВ "У МАНДРИ" 1981 У НІМЕЧЧИНІ

Я була цього року 3 тижні у пластовому таборі в Кенігсдорфі. Табір називався "У мандри", від того, що ми часто мандрували. Цього року я стала юначкою, wraz із Гельгою Панцьо й Андрієм Спехом. Референтка новачтва подруга Маруся Бочан звільнила нас з новачтва, друг комендант Богдан Комаринський прийняв до юначтва. Заступником коменданта був друг Юрко Гільтайчук, що проводив з нами гутірки. Ми всі його дуже любили. В таборі було дуже весело. У мойому шатрі було 5 дівчат, а саме: Гельга Панцьо і я з Мюнхену, Ірна й Віра Манус з Регензбургу, й Дарна Дем'янів із Пфорцгайма. В другому шатрі були Фей і Тамара Сінклер із Женеви. Крім того були ще юнаки Артур Тиаченно, Ігор Шляхтовський, Андрій Спех і Марніян Блашак. Не було нас багато, бо старші юнаки й юначки поїхали таборувати до Великобританії. Зате в наступнім році звідтам прийдуть пластуни до нас. Я дуже цінава побачити їх.

Учасники юначного табору "У мандри", Німеччина.

пильність давав нам братчин Любно морожене, кока-нолю або "наугуму". Одного дня подруга Марина мусіла від'їхати, а нашою виховницею стала подруга Наталка Салая.

Одної ночі до табору підкрались німецькі скавти, що таборували недалеко від нас, і хотіли перевернути нашу щоглу, але друг Богдан і друг

кож навчились ми рятувництва й пластового закону, а за нашу поведінку одержували ми кожного дня оцінки.

При кінці табору мали ми іспити. Я дуже тішуся, що в наступнім році зустрінусь в таборі знову з моїми веселими товаришами. СКОБІ!

Пл. прих. Таня Шарно,
Мюнхен/Німеччина

Подруга Маруся Балан звільняє Гельгу Панцьо, Таню Шарно і Андрія Спеха з новачтва і переводить їх до юначтва.

Щоденно після молитви, піднесення прапора й сніданку, мали ми гутірки, або вишивали. Опісля був впоряд, що його вчив нас братчин Любно Гільтайчук. Докучала нам трохи спека, але й могли ми насміятися з тих, що поволі рухалися. За нашу

Юрко прогнали їх. Ми часто купалися в річці, а кілька разів їздили автами на поблизьке озеро. Я навчилася в таборі в'язати пластові вузли і співати пластових пісень, що ми їх співали при ватрі. На ватрі одного разу я з Гельгою Панцьо вивели скеч. Та-

ПОДОРОЖ ПЛАСТУНІВ ДО ЛОНДОНУ

Учасники таборів на "Верховині" у Валії.

Літній табір юначок і юнаків відбувся у Великій Британії, точніше скавтами, у Валії, від 1. 8. 1981 р. до 20. 8. 1981 р.; опісля пластуни і пластуни з Німеччини, Бельгії та Франції відвідали столицю Великої Британії — Лондон.

В п'ятницю вранці ми прибули валійським поїздом до станції "Embankement", тоді поїхали підземкою до будинку філії Українського Католицького Університету (УКУ) на заході "Малого Лондону". Ми всі були втомлені й дуже хотіли спати, бо остання ніч у таборі була для усіх аж надто коротка: ми пізно полягали спати, а вже о 5-ій год. раненько треба було вставати й пригтовлятися на від'їзд до Лондону (поїзд коло 7-ої год. з валійської станції "Colwyn Bay"). В обідню пору ми добились до УКУ; там дістали смачний обід, і зараз нас поділили на малі групи по 4 — 5 пластуни, і такими групами ми пішли оглядати місто. Насамперед ми розбіглися по крамницях робити покупки, що означає: ходили від крамниці до крамниці і "викидали" гроші на конечні речі. Ввечері ми пішли вже о 10-ій год. спати, щоб набрати свіжих сил для дальших мандрівок.

Лондон — фото: Степан Дем'янів.

Наступного дня вранці кілька пластуни встали раніше, щоб зладити сніданок. Як вже всі пластуни повставали й поснідали, ми вибралися групами, як попереднього дня, щоб "розвідати" Лондон. Після обіду всі разом пішли на т. зв. "Laser show", де при музиці висвітлювали на стелю різні фігури, які створювала машина для лазерських променів. Музика була модерна, ритмічна й дуже голосна. Це було для нас дуже цікаве видовище, бо в такій формі ми цього ще не бачили. Вночі ми пішли оглядати "Soho" — лондонський "Schwäbing".

Табір юнаків на оселі "Верховина" у Валії. Фото: Степан Дем'янів.

І так непомітно настав останній день нашого перебування в Лондоні.

Раненько о 8-ій год. ми повставали й швидко поснідали, щоб використати кожну хвилину, що нам залишилася. Ми походили по місті та купували різні пам'ятки.

Наназ був не баритися, бо вже о 15-ій год. ми мали б вирушати з УКУ до лєтовища. Тут на нас чекала несподіванка: через технічне непорозуміння ми до 14-ої год. ще не знали, чи буде для нас усіх місце в літаку, іншими словами, чи ще цього дня полетимо додому. На жаль, місце було для всіх! "На жаль" тому, що ми rado були б залишилися в Лондоні.

Ввечері ми прилетіли до Мюнхену. Тут, думаю, зайво описувати, з якою радістю батьки нас зустріли! Але одне хочу підкреслити: нам дуже подобалося, що подруга Маруся Саяк нас привітала на лєтовищі трояндами. Кожна юначка і кожний юнак дістав одну червону троянду. ДЯ-КУ-Є-МО !!!

Наше перебування у Великій Британії — табір і відвідини Лондону — було дуже приємне і ми привезли додому повний наплечник гарних спогадів. З найбільшою приємністю ми колись знову поїхали б на той бін "La Manche". Gloria

Пл. учасник — Стефан Спєх

ЛІТНІЙ ТАБІР

В

АНГЛІЇ

1981 РОКУ

Минулорічний літній табір у Великобританії відбувся від 2-го до 21-го серпня 1981 року на українській пластовій площі "Верховина" у Валії. В ньому взяли участь крім українських пластунок і пластуни з Великобританії також українські пластуни і пластуни з інших країн Європи: в головній мірі з Німеччини, але також із Франції, Бельгії та Австрії.

Для нас, що були там перший раз, було багато нового і цікавого в таборі на "Верховині". Найприємніше, що ми там стрінули, це — вигідні приміщення для кухі, їдальні, умивальни й туалетні. А те, що нам, колишнім учасникам таборів у Кенігсдорфі (Німеччина), менше подобалося у Валії, це брак лісу.

Сам перебіг нашого тритижневого таборування у Валії на "Верховині" був подібний до програми інших українських пластових таборів. А саме, наші щоденні зайняття в цьому українському пластовому таборі на "Верховині" складалися з гутірок, мандрівок, спортових зайнять, нічних алармів і — last but not least — таборових ватер. Нове для нас в Німеччині було те, що юнацтво мало службу в кухні.

На жаль, не була нам дана можливість поплавати частіше — як тільки один раз! — у недалекому морі.

По закінченні табору наша група пластунок і пластуни з-поза Великобританії мала нагоду оглянути Лондон. Це була дуже цікава й гарна подія.

Після виснажуючої подорожі поїздом з табору до Лондону, яка тривала понад три години, ми опинилися нарешті в нормальних обставинах. Дістали ми гарні приміщення в Українському Католицькому Університеті

в Лондоні, де ми провели два з половиною дні. Звідси ми робили екскурсії по місті. Там ми бачили: Houses of Parliament, St. Paul's Cathedral, Westminster Abbey, Tower Bridge, Piccadilly Circus, Trafalgar Square і т. д. і т. д.

Відвідали ми також "Кабінет фігур з воску" — Мадам Тісодс (Mme Tussaud's), де ми бачили скульптури визначних людей цілого світу.

З великою цікавістю оглянули ми ще на кінець нашого перебування в Лондоні т. зв. "Лейзер шов" (Laser Show). Ви чуєте музику з грамофонів і бачите рівночасно на екрані різні знаки зі світла для підсилення ефекту даної музики.

Пл. уч. Степан Дем'янів

Пл. уч. Андрій Дем'янів
Пфорцгайм/Німеччина

ПРОГУЛЯНКА ДО ВАШІНГТОНУ

Пластова станиця у Філядельфії, при допомозі куреня "Перші Стежі", організувала цілоденну прогулянку до Вашингтону. Там ми відвідали пам'ятник Тараса Шевченка, зустрілися із пластунами Пластової Станиці Вашингтону, бачили різні пам'ятники з американської історії, а також бачили частину Смітсонів Інституту.

Прогулянка зачався 29-го березня 1981 р. о годині 7:00 ранком з Українського Освітньо-Культурного Центру, де на нас, пластунів, чекав автобус. Після приблизно дві і пів-годинної їзди наш автобус нарешті в'їхав у столицю нашої держави — Вашингтон. Нам всім було приємно запізнатися з

Минулого року я поїхав у табір юнаків на Оселі "Новий Сокол". Табір відбувся від 4-го липня 1981 р. до 25-го липня рівночасно з таборами юначок, новаків і новачок.

Наш табір був найдалі від наплиці та кухні. Шатра різного розміру стояли в колі, а при вході була велика

Пл. уч. Ярема Михалович

незнаним містом та з іншими пластунами. Ми були на Службі Божій, яку відправив пл. сен. о. Т. Лончина, а потім члени Станиці Вашингтону запросили нас на вечерю.

Час скоро минув. Нам сумно було прощатися з містом. Ми за все подякували нашим товаришам-пластунам і поволі виїхали. Всі повернулися до дому змучені, але задоволені.

Уважаю, що подібні поїздки є дуже корисні для нас, пластунів. Це нам дає нагоду не тільки відвідати неznані нам місця, але також запізнатися з життям інших станиць та знайти нових товаришів і приятелів.

Пл. розв. Ірна Білін
14-ий курінь
ім. Олени Теліги,
Філядельфія, Па.

Група пластунов з Філядельфії перед Вашингтонським музеєм. Стоять зліва:
пл. розв. Ірна Білін,
пл. розв. Мартуха
Левицька, пл. розв.
Ореста Гриців,
"Суперман", пл.
розв. Оксана "Ляля"
Подольян, пл. розв.
Арета Гладна,
пл. розв. Натруся
Кузьма, пл. розв.
Христя Санторе, пл.
розв. Ронсоліяна Головчан.

ТАБІР НА "НОВОМУ СОКОЛІ"

брама з дерева з назвою нашого табору "Брама героїв II". Таборовини приїхали з різних міст, навіть з Канади. Я пізнав багато пластунів. Це легко, коли всі робимо усі праці разом. Цікаво було на денотрих гутірках, ватрах і прогулянках.

На "День Пластуна" ми збудували правдиве українське село, на поляні в лісі. Багато наших батьнів приїхало нас відвідати на цей день, а крім них такі відомі люди, як д-р Ніна Строната-Карапанська та мистець Янів Гніздовський. Він нам показав спосіб роблення своїх образів.

У таборі я закінчив першу новацьку пробу й тому на закінченні табору мене й мого товариша записягла подруга Оксана Бережницька. Всі співали пластову присягу з нами. Я ніколи того не забуду.

Пл. уч. Ярема Михалович
13 Курінь ім. Тараса Чупринни
в Детройті, Гурток "Яструб".

МІЙ РІЙ

Я проваджу того року рій новачок "Зозулі". Їх є сім, і ми дуже гарно забавляємося. Ми їздимо також на прогулянки. Новачки дуже люблять сходити й накуштувати, що вони не можуть дочекатися кожного наступного тижня.

пл. розв. Марта Беднарська
сестричка роя "Зозулі" Ньюарк

МІЙ ТАБІР 1981

Мій табір на "Вовчий Тропі" був дуже цікавий. Я знову стрінула моїх товаришок з 1980 року і ми добре забавлялися. Як прийшов час їхати додому, ми всі обіцяли писати взимку листи і побачитися в 1982 році.

пл. розв. Марта Беднарська
20-ий Курінь УПУ-он Ньюарк

МОЄ ТАБОРУВАННЯ

Цього року був я в таборі, що є у Валії біля моря. Я не полетів сам до Великобританії, але деякі інші юнани поїхали зі мною. Ми всі зібралися на летовищі в Мюнхені: нас було з двадцять. Літан відлетів у сьомій годині. Я сидів біля вікна і то було дуже гарно, бо я уперше в житті летів літаком. Уже ввечері прилетіли ми до Лондону. Переночували в українському домі СУБ-у: спали на матрацах в одній великій залі. Наступного дня поїхали ми з турою, що вела по майже цілому Лондоні. Оглянули ми найцікавіші для туристів місця.

По полудні в третій годині ми врешті поїхали поїздом до табору і за три години приїхали до містечка, звідтам повезли нас автобусами на пластову оселю.

По вечері пішли ми зразу спати, бо були дуже втомлені і на наше щастя ми не мали держати стійки. У шатрі, в якому я опинився, спало нас трійна: двох юнаків з Франції, ну і я з Німеччини.

Наступного дня ми вже будували браму, щогли і... вночі "війо" на стійку!

Юнани та юначки спали в шатрах, а новачки та новачки в куренях.

Погода була майже завжди гарна. Раз пішли ми до міста й над море, як теж відбули одну мандрівку. Гарні були ватри й вогнини.

Не зважаючи на гарні таборові дні, я дуже тішився, коли вже врешті повернули ми до Лондону. Цим разом спали ми не в домі СУБ-у, лише в домі УНУ. Три дні ми лишилися в Лондоні, обідали та вечеряли в місті й оглядали все, що було цікаве. Лондон гарне місто, а ще кращою є Німеччина: дуже я тішився, коли повернувся додів.

пл. уч. Ігор Салун Мюнхен — Рим

ПЛАСТОВА СВИЧЕЧКА І ДЕНЬ СОЛІДАРНОСТІ В НЬЮ ЙОРКУ

10-го січня 1982 року о годині 10-й рано Пластова Станиця в Нью-Йорку відсвяткувала Пластову Свічечку і День Української Солідарності.

Юнани з 3-го куреня ім. Івана Мазепи підготували мистецьку програму, складену з віршів наших поетів дисидентів з України, і відчитали заяву Вячеслава Чорновола про проголошення Дня Солідарності з українськими політичними в'язнями.

Після того д-р Ніна Строната-Караванська розповіла нам про її тяжке життя в концентраційному таборі. Вона привезла зі собою і показала нам кусень колючого дроту, який оточував табір, в якому вона та багато інших дисидентів перебувало і ще перебувають. Вона просила, щоб всі пластуни старалися завжди робити щось в обороні ув'язнених, а спеціально в день 12-го січня, День Української Солідарності, щоб в цей спосіб об'єднати долю наших дисидентів.

Коли закінчила говорити д-р Ніна Строната-Караванська, юначки — колядники з 2-го куреня ім. Лесі Українки — прийшли з колядою і побажаннями. Тоді Н. Строната, на прохання нашої станичної, засвітила перша Різдвяну Свічечку біля порожнього накриття на різдвяному столі, а від того полум'я засвітили свічечки представників новацтва, юнацтва, старшого пластуна й сеніорату, а від них усі присутні на залі пластуни та їх батьки. Всі разом заколядували "Бог Предвічний" та інші наші традиційні колядки, а відтак пані з Пластприяту гостили усіх пластунів та гостей смачною кутею.

СКОБ!

пл. уч. Адріана Слим
Гурток "Лисиці", 18-ий Курінь
УПЮ-ок в Нью-Йорку

МОЄ ТАБОРУВАННЯ

Табір відбувся два тижні після закінчення школи. Я постановив бути першопомом на таборі. Так виїхав я з родиною до Іст Четгем, де знаходиться пластовий табір "Вовча Тропа". Коли заїхали ми на оселю, я відразу усіх пізнав, бо це було моє тринадцяте таборування. Пішовши до мого шатра, я запізнався з таборовинами з Мічіген, розклав ліжко й упорядкував свої речі.

От так розпочався для мене табір 1981 року.

Вже з кінцем першого тижня я познайомився майже з усіма таборовинами та придбав собі багато нових приятелів.

Комендант з цілою булавою були дуже добрі. Я був дуже задоволений.

На восьмий день, коли ми повернули зі спортивних вправ, усі наші шатра були збудовані, в наслідок чого комендант велів нам розтаборуватись на іншому місці. Крім розбиття шатер ми були змушені збудувати й нову кухню, інакше лишилися б без сніданка, обіду та вечері!

Не було аж так зле. Правда, час від часу наші страви "палились", але це нічого, ми не голодували! Були ми чимсь завжди зайняті: напади, теренові ігри, змаги, прогулянки, навіть нічні маневри! Ці останні вийшли дуже гарні та цікаві, бо ми не знали, на чому вони полягали. Перші відбулися так, що в часі вечірки з дівчатами, юнани були замасковані саженою на лиці, так, що дівчата ніяк не хотіли з ними танцювати!

На закінчення мушу признати, що цей табір був найкращий, який я до тепер будь-коли відбув, бо був цікавий і залишив багато приємних спогадів. Шкода, що скоро скінчився!

пл. уч. Роман Пясецький
Філадельфія — Рим

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

ЯНІ ВПЛИНУЛИ ДО 5 ЛЮТОГО 1982 Р.

Австралія

Галина Корінь (австр. дол.) 5.00

Канада

13 Курінь УПЮ-ів ім. гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного (дивись окремий допис) \$238.93

Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки) 70.00

\$308.93

США

Роман Процик, Вестфілд, Н. Дж. 5.00

Юрій Обаранець, Трентон, Н. Дж. 3.50

Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки) 272.50

281.00

На "Залізний Фонд" і збірний фонд пл. журналів (дивись посмертні згадки) 620.00

Усе разом: \$1,214.93

СПИСОК ДАРУНКОВИХ ПЕРЕДПЛАТ "ЮНАКА", ЯНІ ВПЛИНУЛИ ДО 5 ЛЮТОГО 1982 Р.

1. о. мітрат Ярослав Гайманович, (Монреаль, Канада) — 3 передплати.

2. о. Іван Кіт (Шарлеруа, Бельгія) — 3 передплати.

3. пл. сен. Павло Клим (Чінаго, США) — 1 передплата.

4. 89-ий Відділ Союзу Українок (Керганксон, США) — 2 передплати для шкіл у Бразилії.

5. о. Володимир Тарнавський — 1 передплата для юнака-юначки в Австралії.

Разом 10 дарункових передплат.

УСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЩИРЕ СПАСИБІ!

В першу болючу річницю смерті

св. п. МАРІЇ КУССОЇ

складаю \$25.00 на песовий фонд "Юнака".

Ганна Ганьківська - Торонто, Канада

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. дов. МИХАЙЛА ГУДЗОВАТОГО,

КУРІННОГО СУДДІ 8 Куреня УПС ім. Григора Орлина, який помер 4 вересня 1981 р., склали на пресовий фонд журналів "Готуйсь" і "Юнак" Орликівці:

по \$20.00: Кух Володимир, Січинська Марія;

по \$15.00: Андрейко Микола, Витягловський Михайло;

по \$10.00: Барусевич Софія, Бедрій Оксана, Бондаренко Евдокія, Гирд-Захарія Міля, Кучак Микола, Левицька Ірина, Осередчук Ольга, Паш Тетяна, Солтис Іванна, Хухра Дарія, Штогрин Надія, Шуст Володимир;

по \$5.00: Копистянський Андронін, Копистянський Богдан, Курчак Богдан, о. Шуст Ярослав.

З курінної наси

\$25.00

Разом: \$235.00

У світлу пам'ять

пл. сен. СТЕФАНІЇ МОРОЗ

— засновниці Пластової Станиці в Йонкерсі, Н. Й. — першої Станичної та довголітньої виховниці, що відійшла від нас 28 листопада 1981 р. у Гейстінг над Гадсоном, Н. Й., на пластову пресу склали:

\$100.00 — д-р Юрій і пані Ольга Руденські;

по **\$50.00**: Родина Карачевських; Марія і Ксеня Руденські;

\$40.00 — інж. Теодор і Євгенія Заяці (Торонто);

\$30.00 — д-р Василь і мгр. Ярослава Кіналі;

\$25.00 — Михайло і Ірина Кіндрачуки;

по **\$20.00**: Володимир і Наталія Гайковські; д-р Олег і пані Любомира Сохани;

по **\$15.00**: інж. Петро і п. сен. Іванка Ганкевичі; пл. сен. Яр і пані Ірина Моцюки

по **\$10.00**: д-р Роман і пані Марія Борковські; п. Тарас Борковський; пл. сен. Остап Винник; п. Ярослава Гудзовата; п. Микола Гнатів; Панство Коріні; Олександра і Микола Крумишини; п. Петро Кулинич; Ірина й Євген Мельники; п. Стефанія Осадца; інж. Роман Чавс; мгр. Володимир Червко.

Разом: \$485.00

Пл. сен. дов. **СТЕФАНІЯ МОРОЗ** несподівано

залишила нашу громаду сумну й жалібну.

Пласт і Пластприят в Йонкерсі складають щирі співчуття її Чоловікові Романові та Синові Орестові За Станичну Старшину Пл. Станиці в Йонкерсі

Пл. сен. Яр. В. Моцюк, станичний.

За Пластприят: інж. Петро Ганкевич.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. пл. сен. дов. СТЕФАНІЇ МОРОЗ

з Йонкерсу, Н. Й.

складаємо \$25.00 на Пластове Видавництво.

Марія і Володимир Сахрини

Торонто, Канада

З приводу смерті нашої Дорогої Подруги
св. п. СТЕФАНІЇ МОРОЗ
замість квітів на свіжу могилу, пересилаю скромний дар
на пластовий журнал "Юнак" в сумі \$50.00.

Ірина Благітна
Гантер, США

З приводу смерті нашого Курінного,
Батька Отамана —
пл. сен. нер. АНДРОНІКА КОПИСТЯНСЬКОГО
— замість квітів на його свіжу могилу складаю пожертву
на курінні потреби в сумі \$25.00. На видання пластового
журналу "Юнак", якого Покійний так любив і турбувався
ним, складаю \$25.00.

пл. сен. Михайло Витягловський, Орликівець.

У світлу пам'ять
д-ра МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА

на пресовий фонд "Юнака" складають \$10.00
Оленна Ганушевська-Галадза, Чікаго, США
Орися Ганушевська, Провіденс, США

У світлу пам'ять
сл. п. пл. сен. АСІ ЧМОЛИ

— в річницю її смерті складає 20 дол. на журнал "Юнак"
пл. сен. Ярослав Пришляк, Бофало.

Члени "Централі Опікунів Шкіл Українознавства"
замість квітів на могилу
св. п. д-ра ОСИПА БОЙЧУКА
складають \$135.00 на фонд пластових видань:
по \$25.00: Товариство "Рідна Школа" в Клівленді; То-
варство "Рідна Школа" в Дітройті; Євген Небеш (Пар-
ма, США);
\$20.00 — Данило Березовський;
по \$15.00: Константин Мельник; Євген Палка;
\$10.00 — Василь Камінський.

Разом: \$135.00

Д-р Бойчук був серцем і душею Централі Опікунів
Шкіл Українознавства. Він залишив по собі глибокий сум
і жаль не тільки серед української молоді, але і серед
цілої української громади. Ми всі, а головне ціле укра-
їнське шкільництво, понесли велику незаступиму втрату.

З приводу ненадійної смерті пана ЮРІЯ ОЛЕСІЯ і
Його Дружини ВІРИ — батьків нашого друга Марна, гуртон
"Вовк" в Чікаго пересилає дар на пластовий журнал
"Юнак" у сумі 25 дол.

Члени гуртка "Вовк": Андрій Оленсюк, Андрій Джу-
линський, Михайло Таран, Даріян Мартинюк, Петро Мас-
нин, Юра Заяць.

В першу сумну річницю невіджалуваної смерті
св. п. Батьків наших друзів — Ірини і Романа Вжеснев-
ських, в пам'ять

сл. п. АННИ ВЖЕСНЕВСЬКОЇ
св. п. МАРІЇ КУССОЇ
св. п. о. ЛЮТОСЛАВА КУССОГО
складаємо \$20.00 на пресовий фонд "Юнака".

Онсана, Ярослав, Всеволод та Ігор Сонолини.
Торонто, Канада

У світлу пам'ять
Дорогого Друга Бузька —
пл. сен. ТЕОДОРА ЛЮДКЕВИЧА
— складаю 25 дол. на пресфонд "ЮНАКА".
Пл. сен. д-р Роман Алиськевич

Ваші заощадження складайте, а позички
на всякі потреби беріть у фінансовій
установі, що їй на ім'я:

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА
"САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ
ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ**

НА ЗАХОДІ МІСТА
7346 Michigan Avenue
At Tarnow
Detriot, Michigan 48210
Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ
28792 Royan Road
Warren, Michigan 48092
In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.
Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО
11838 Jos. Campau Avenue
Hamtramck, Michigan 48212
Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтеся.

Хто з Вас подорожує

• літаком • кораблем • поїздом • автобусом
у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.

Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ і СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto, Ontario

Tel.: EM 8-4235

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Шадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

**ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“
У ЧІКАГО**

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ і ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

**Українська
Кредитова Спілка**

Централа: 295 College St., Toronto, Ont. M5T 1S2

Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ: 3635 Cawthra Road (біля Української
Католицької Церкви,
Tel.: 272-0468

Відділ: 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання пома-
гати членам в економічних справах порадами і фінансово.

Наша справа — служити членам!

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всякі
друкарські
роботи.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні
запрошення
- фірмові
друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

**СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ
КРЕДИТОВИЙ СПІЛЦІ.**

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:
YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

БОРСУК

ІЖАК

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передплачуйте свої журнали!

КАЖАН

БОБЕР

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новачоків та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

САЙГАК

ЛИС

КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ ПЛ. СТАНИЦІ ТОРОНТО
Має на складі

ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ ПЛ. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
ПЛ. ПІДРУЧНИКИ

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

2199 Bloor St. West M6S 1N2
Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОПЕНЬ